

INSTYTUT CHRYSYTA KRÓLA NAJWYŻSZEGO KAPŁANA
Międzynarodowe Seminarium pw. św. Filipa Nereusza
Gricigliano

LIST

Do naszych przyjaciół i dobroczyńców

Drodzy przyjaciele!

Chociaż nasze czasy są pełne zgiełku i hałasu, to właśnie we wspaniałym otoczeniu, oddalonych od Florencji cichych wzgórz Gricigliano, kontynuujemy naszą formację w szkole naszego patrona św. Franciszka Salezego: „tak po prostu i zwyczajnie, nic na siłę, wszystko miłością”.

Bardziej niż kiedykolwiek cisza zewnętrzna wypełniająca nasze dni, powinna stać się znakiem ciszy wewnętrznej, służącej modlitwie i zjednoczeniu z Bogiem. Cisza, z pewnością nie jest ona tak

rygorystyczna w formacji seminarzystów jak w duchowości kartuzów czy nawet benedyktynów. Milczenie, pozornie tak wymagające, niekiedy postrzegane jako wielka surowość, a często kwalifikowane przez świat jako znak oschłości, nie jest niczym innym, jak środkiem, który Bóg wybrał, aby dać się poznać człowiekowi, na wzór proroka Eliasza, który rozmawiał z Bogiem pośród lekkiego powiewu (1 Krl 19, 11-13). *Verbo crescente, verba deficiunt* — „Gdy wzrasta Słowo Boże, głos ludzki zawodzi,” jak uczy nas św. Augustyn (Kazanie 288, 5). Jak podkreślił Benedykt XVI, w nawiązaniu do adhortacji apostolskiej *Verbum Domini*: „Ta zasada — że bez milczenia nie

słyszysz się, nie słucha się, nie przyjmuje się słowa — odnosi się przede wszystkim do modlitwy osobistej, ale również do liturgii: aby ułatwić głębokie wsłuchanie się, musi być ona bogata również w chwile ciszy oraz przyjmowania bez słów.”

Oto kilka stron ukazujących dyskretną codzienność seminarium z ostatnich miesięcy, w poszukiwaniu Boskiego Mistrza. Zapewniamy, w tych niespokojnych czasach, o naszej modlitwie — w sposób szczególnie za wstawiennictwem dusz czyścicowych — we wszystkich waszych intencjach!

Króluj nam Chryste!

Seminarzyści z Gricigliano.

Wspólnotowa modlitwa różańcowa

ZWYCZAJOWO w pierwszych dniach listopada następuje krótka przerwa w normalnym rytmie seminaryjnego życia. Na dwa tygodnie zawieszają się wykłady i zajęcia, a cała wspólnota zbiera się w gajach otaczających seminarium, aby zbierać oliwki.

Jedną po drugiej, zbierane ręcznie lub przy pomocy małych grabek, spadają na sieci czy też stare spadochrony rozłożone pod drzewami. Aby nabrać sił i walczyć z listopadowym chłodem, seminarzyści mogą posilić się pożywną przekąską podczas przerwy w pracy.

Każdego wieczoru zbiór jest przewożony do sąsiedniej tłoczni, a cenny, złoty płyn — zielonkawy, gdy jest świeżo wyciśnięty — wraca do seminarium. Na koniec zbiorów wszyscy mogą spróbować świeżej oliwy podczas kolacji, której menu złożone jest z samych „oliwkowych” potraw.

Kleryk grający na dudach podczas przerwy na przekąskę

Pamiątkowa fotografia na zakończenie zbiorów

W gaju

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

CI, KTÓRZY UMIERAJĄ w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są jeszcze całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości nieba. — KKK 1030

To końcowe oczyszczenie wybranych, które jest czymś całkowicie innym niż kara potępionych, Kościół nazywa czyśćcem. Naukę wiary dotyczącą czyśćca sformułował Kościół przede wszystkim na Soborze Florenckim (DS 1304) i na Soborze Trydenckim (DS 1820; 1580). Tradycja Kościoła, opierając się na niektórych tekstach Pisma świętego (np. 1 Kor 3, 15; 1 P 1, 7), mówi o ogniu oczyszczającym: „Co do pewnych win lekkich trzeba wierzyć, że jeszcze przed sądem istnieje ogień oczyszczający, według słów Tego, który jest Prawdą. Powiedział On, że jeśli ktoś wypowie bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu, nie zostanie mu to odpuszczone ani w tym życiu, ani w przyszłym (Mt 12, 32). Można z tego wnioskować, że niektóre winy mogą być odpuszczone w tym życiu, a niektóre z nich w życiu przyszłym.” (św. Grzegorz Wielki, *Dialogi*, 4, 39.) — KKK 1031

Nauczanie to opiera się także na praktyce modlitwy za zmarłych, o której mówi już Pismo święte: „Dlatego właśnie [Juda Machabeusz] sprawił, że złożono ofiarę przebłagalną za zabitych, aby zostali uwolnieni od grzechu” (2 Mch 12, 45). Kościół od początku czcił pamięć zmarłych i ofiarował im pomoce, a w szczególności Ofiarę eucharystyczną (Sobór Lyonski II: DS 856), by po oczyszczeniu mogli dojść do uszczęśliwiającej wizji Boga. Kościół zaleca także jałmużnę, odpusty i dzieła pokutne za zmarłych: „Nieśmy im pomoc i pamiętajmy o nich. Jeśli synowie Hioba zostali oczyszczeni przez ofiarę ich ojca, dlaczego mielibyśmy wątpić, że nasze ofiary za zmarłych przynoszą im jakąś pociechę? Nie wahajmy się nieść pomocy tym, którzy odeszli, i ofiarujmy za nich nasze modlitwy.” (św. Jan Chryzostom, *Homiliae in primam ad Corinthios*, 41, 5: PG 61, 594-595. Por. Hi 1, 5) — KKK 1032

W komunii świętych „między wiernymi, czy to uczestnikami niebieskiej ojczyzny, czy to pokutującymi w czyśćcu za swoje winy, czy to pielgrzymującymi jeszcze na ziemi, istnieje więc trwały węzeł miłości i bogata wymiana wszelkich dóbr” (*Indulgentiarum doctrina*, 5). W tej przedziwnej wymianie świętość jednego przynosi korzyść innym o wiele bardziej niż grzech jednego może szkodzić innym. I tak odwołanie się do komunii świętych pozwala skruszonemu grzesznikowi wcześniej i skuteczniej oczyścić się od kar za grzech. — KKK 1475

MIESIĄC LISTOPAD rozpoczyna się piękną uroczystością Wszystkich Świętych, dniem, w którym szczególnie czcimy tych wszystkich członków Kościoła triumfującego, którzy już cieszą się wizją uszczęśliwiającą. Jednakże od następnego dnia oraz podczas całej reszty miesiąca, to Kościół cierpiący — dusze czyścicowe — jest obiektem naszych modlitw i zasług Kościoła walczącego — Kościoła „ziemskiego” i wiernych żyjących tu na ziemi.

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, przypadające w dniu 2 listopada, zostało ustanowione w 998 r. przez św. Odyłona, opata Cluny, dla swojego zakonu, a następnie szybko rozszerzone na cały Kościół przez papieża, jak podaje Dom Guéranger w *Roku Liturgicznym*. W Gricigliano, w listopadzie, odprawiane są liczne solenne Msze św. za dusze naszych dobroczyńców i przyjaciół.

Po tych Mszach następuje absolucja, czyli obrzęd podczas którego kapłan, według słów Dom Guérangera, „składa hołd z wody święconej i kadzidła, jak

w dniu, który dla każdego z nich był tym ostatnim”. Kapłan dodaje między innymi: „Wyzwól prosimy Cię, Panie, dusze swoich sług i służebnic od wszelkich więzów grzechu i spraw, aby wskrzeszeni żyli w chwale zmartwychwstania wśród Świętych i wybranych Twoich”. Katafalk, będący podstawą pod trumnę podczas obrzędów pogrzebowych, reprezentuje w tym przypadku konkretną osobę zmarłą lub dusze wszystkich wiernych zmarłych.

Modlitwa za dusze czyścicowe związana jest ze szczególnymi łaskami. Ma ona na celu, przede wszystkim, zgodnie z dogmatem o świętych obcowaniu, częściowe lub całkowite zadośćuczynienie karom, które dusze te muszą odpokutować; można również prosić je, aby modliły się za nas i zyskiwały nam łaski, co jest możliwe dzięki ich zjednoczeniu z Bogiem w miłości nadprzyrodzonej.

W tych trudnych czasach powierzamy ich wstawiennictwu nasz Instytut i nasze powołania. Nie wahajcie się dołączyć do nas w regularnej modlitwie i zyskiwaniu odpustów za dusze czyścicowe!

Powyżej

Msza św. Requiem w seminarium we wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych.

Obok, od góry

Absolucja w kaplicy Najświętszej Trójcy, gdzie są pochowani członkowie rodu Martellich oraz rodzice ks. prał. Wacha

Katafalk przygotowany na Mszę św. Requiem za śp. JE ks. kard. Medinę Okadzenie katafalku podczas absolucji sprawowanych przez ks. prał. Wacha

„Ten, kto wstawia się za duszami czyścicowymi, wypełnia dzieło miłosierdzia większe od tego, jakie mógłby wyświadczyć ktoś bogaty nawet w najhojniejszym goście wobec ubogiego.”

Święty Robert Bellarmin

ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA W GRICIGLIANO

BOŻE NARODZENIE jest wciąż, w naszym coraz bardziej zdechrystianizowanym społeczeństwie, świętem tak popularnym i wyczekiwany dlatego, że przypomina wszystkim ciepło, dzieciństwo, spokój oraz chwile rodzinnej radości. Można powiedzieć, że jest ono świętem Wcielenia, które stało się widzialne dla wszystkich ludzi.

Widzimy jak każdego dnia, nasz świat staje się coraz bardziej oderwany od rzeczywistości. Dusza nie jest już tak naprawdę brana pod uwagę, gdy mówi się o człowieku, wszystko jest sprowadzone do utylitarnej — rzekomo racjonalnej — perspektywy, całkowicie odciętej od jakiegokolwiek nadprzyrodzonego aspektu. Pan Jezus nauczał nas czegoś przeciwnego: prymatu rzeczy Bożych w myśl pierwszego przykazania, hołdu składanego Stwórcy przez całe stworzenie. A nawet więcej: godząc się przyjąć ludzkie ciało, pokazał, że wszystkie nasze codzienne czynności mogą być uświęcone, jeśli są wiernie wykonywane.

Właśnie z tego powodu Liturgia Święta prowadzi i karmi dusze poprzez widzialne znaki i obrzędy. *Cognovit figmentum nostrum* (Ps 102, 14); Pan Bóg zna naszą kruchą naturę, dlatego wybrał tę piękną noc Bożego Narodzenia, aby uczynić siebie widzialnym i przystępnym dla wszystkich ludzi, którzy pragną oddać mu pokłon. Nie lekceważmy więc tych środków, którymi posłużył się sam Pan Jezus, aby dotknąć serc współczesnych Mu ludzi!

Święta Bożego Narodzenia w Gricigliano to nie tylko piękna szopka i dekoracje, ale także rodzinna atmosfera skupiona na medytacji Tajemnicy Wcielenia. Po wspaniałych nabożeństwach bożonarodzeniowych (Prymie Wigilii Bożego Narodzenia wraz z czytaniem z Martyrologium, Jutrzni, Pasterce, Laudesach, Mszy o świcie oraz Mszy w ciągu dnia i uroczystych Nieszporach) seminarzyści uczestniczą w świątecznym wieczorze, podczas którego wystawiają dla swoich przełożonych oraz współbraci różne przedstawienia: to budujące i pouczające, to zabawne i humorystyczne, po których następuje świętowanie w rodzinnej atmosferze.

W tym roku ponownie JE ks. kard. Burke mógł być obecny wśród nas podczas tych pięknych świąt. *Deo gratias!*

Okadzenie żłóbka przez JE ks. kard. Burke'a

Fragment bożonarodzeniowej szopki

Przedstawienie o życiu św. Tomasza More'a

Akt oddania się Niepokalanemu Poczęciu

PRZED OBLICZEM Boga
Wszchemogącego, Ojca
i Syna i Ducha Świętego, mając za
świadców niebo i ziemię, korzimy
się, u stóp Twoich o Matko Boża,
Pani nasza.

Uznajemy Cię za naszą Matkę,
za Niepokalane Poczęcie, żywy
przybytek Boga, za Królową
Aniołów i ludzi, za Matkę Kościoła
i Kapłaństwa Katolickiego, za
Pocieszycielkę strapiionych.
Chociaż słabi i grzeszni, pragniemy
poświęcić Ci nasz Instytut,
nas samych, nasze dzieła, naszą
przyszłość, wszystko to, co jest
nasze i w nas, a co Bóg w swej
niezmierzonej dobroci powierzył
nam na zbawienny pożytek.

Poświęcamy Ci również
wartość naszych dobrych
uczynków, zarówno przeszłych,
jak terażniejszych i przyszłych,
pozostawiając Ci całkowite
i zupełne prawo rozporządzania
nami i wszystkim co do nas należy.
Bądź Matką naszą, uświęcaj nas,
oczyszczaj nas, poprawiaj nas,
kieruj nami, módl się za nami
i chroń nas.

Pomóż nam doskonale wypełniać
nasze obowiązki stanu. Usuń
z nas wszelką miłość własną, która
uniemożliwia Twojemu Boskiemu
Synowi, Królowi i Najwyższemu
Kapłanowi, królować w nas i wokół nas.

Napełnij swoją matczyną opieką
parafie, kaplice, szkoły, dzieła i misje
powierzone Instytutowi i spraw,
aby diabeł nigdy nie panował
w tym Instytucie, który chce być
Twój, dla większej chwały Bożej,
dla wywyższenia Świętego Kościoła
Katolickiego, Matki naszej, i dla
nawrócenia grzeszników.

Amen.

INSTYTUT CHRYSYTA KRÓLA
Najwyższego Kapłana uznaje
Najświętszą Maryję Pannę
Niepokalanie Poczętą jako swoją
główną patronkę.

Każdego dnia, każdy z członków Instytutu odnawia ten akt oddania się, odmawiany zwyczajowo przed laudesami. Raz do roku, 8 grudnia, ks. prał. Gilles Wach, nasz Przełożony Generalny, odnawia go uroczystie u stóp figury Matki Bożej Fatimskiej. Została ona zainstalowana jeszcze w czasach rodziny Martellich przez ówczesnego arcybiskupa Florencji, kard. Dalla Coste oraz ukoronowana 13 maja 2017 roku, przez obecnego arcybiskupa, JE ks. kard. Betoriego.

Szczególnie w tych
niespokojnych czasach
powierzamy się Najświętszej
Maryi Pannie, pewni Jej
matczynej opieki nad
Instytutem i każdym z jego
członków.

O Maryjo, bez grzechu
poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie
uciekamy!

Odnawienie aktu zawierzenia Instytutu
dnia 8 grudnia

Wieczorna modlitwa po komplecie